

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΗΓΕΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738, E-mail : agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ 2019 ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Μνήια Της δευτέρας και ενδόξου παρουσίας Του Κυρίου
#μών Ιησού Χριστού.

Ευτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου Των μαρτύρων,
θεοδωρήτου ιερομάρτυρος.

έτος 12^ο Τεύχος 517

Πώς θα αλλάξουν τα αναστημένα σώματα
κατά την Δευτέρα Παρουσία;
(Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου)

Μια μέρα, καθώς προσευχόταν [ο Άγιος Συμεών] με καθαρότητα και συνομιλούσε με τον Θεό, είδε πως ο αέρας άρχισε να φωτίζει το νου του, και ενώ ήταν μέσα στο κελί του, νόμιζε ότι βρισκόταν έξω, σ' ανοιχτό χώρο. Ήταν νύχτα, που μόλις είχε ξεκινήσει. Τότε άρχισε να φέγγει από ψηλά όπως το πρωινό ροδοχάραμα των φρικτών οπτασιών του ανδρός!-, και το οίκημα κι όλα τ' άλλα εξαφανίστηκαν, και νόμιζε ότι δεν ήταν καθόλου σε οίκημα. Τον συνέπαιρνε ολότελα θεία έκσταση αντιλαμβανόμενος καλά με τον νου του το φως εκείνο που του εμφανιζόταν. Αυτό μεγάλωνε λίγο –λίγο κι έκανε τον αέρα να φαίνεται πιο λαμπερός κι αισθα-

νόταν τον εαυτό του μ' ολόκληρο το σώμα του να βρίσκεται έξω από τα γήινα.

Αλλά επειδή εξακολουθούσε να λάμπει ακόμη περισσότερο εκείνο το φως και του φαινόταν σαν ήλιος που μεσουρανώοντας έλαμπε από ψηλά, αισθανόταν σαν να στέκεται στο μέσο του φωτός και ότι ολόκληρος ο εαυτός του μαζί με το σώμα του ήταν γεμάτος από χαρά και δάκρυα λόγω της γλυκύτητας που του προξενούσε η παρουσία του. Παράλληλα έβλεπε ότι το ίδιο φως κατά τρόπο θαυμαστό ήρθε σε επαφή με το σώμα του και σιγά-σιγά διαπερνούσε τα μέλη του. Η έκπληξη αυτής της οπτασίας τον απομάκρυνε από την προηγούμενη θεωρία και τον έκανε να αισθάνεται μόνο αυτό το εξαίσιο πράγμα που συνέβαινε μέσα του. Έβλεπε, λοιπόν, ότι το φως εκείνο σιγά-σιγά εισχωρούσε σ' ολόκληρο το σώμα του, την καρδιά και τα έγκατά του και τον έκανε ολόκληρο σαν φωτιά και φως. Και όπως προηγουμένως το οίκημα, έτσι και τώρα τον έκανε να χάσει την αίσθηση του σχήματος, της θέσεως, του βάρους και την μορφής του σώματος και σταμάτησε να κλαίει. Τότε ακούει μια φωνή από το φως να του λέει: *«Κατά τον ίδιο τρόπο είναι αποφασισμένο ν' αλλάξουν οι Άγιοι που θα ζουν και θα βρίσκονται ακόμη εδώ κατά την ώρα της έσχατης σάλπιγγας, κι έτσι μεταμορφωμένοι θ' αρπαγούν, όπως λέει και ο απόστολος Παύλος».*

Για πολλές ώρες όντας ο μακάριος σ' αυτήν την κατάσταση, ανυμνώντας μυστικά και ακατάπαυστα το Θεό και κατανοώντας τη δόξα που τον περιέβαλλε και την αιώνια μακαριότητα που πρόκειται να δοθεί στους Αγίους, άρχισε να σκέφτεται και να μονολογεί μέσα του: *«Άραγε θα ξαναγυρίσω πάλι στην προηγούμενη κατάσταση του σώματος μου ή θα ζήσω έτσι συνέχεια;»* Μόλις έκανε τη σκέψη αυτή, αμέσως αισθάνθηκε να περιφέρει το σώμα του σαν σκιά ή σαν πνεύμα. Καταλάβαινε ότι είχε γίνει, όπως είπαμε, ολόκληρος με το σώμα του φως χωρίς μορφή, χωρίς σχήμα και άυλο. Και το μεν σώμα του το αισθανόταν ότι υπάρχει, πλην όμως χωρίς υλικές διαστάσεις και σαν πνευματικό. Αισθανόταν δηλαδή να μην έχει καθόλου βάρος ή όγκο κι απορούσε βλέποντας τον εαυτό του που είχε σώμα να είναι σαν ασώματος. Και το φως που λαλούσε μέσα του, όπως και προηγουμένως, του έλεγε και πάλι: *«Τέτοιοι θα είναι μετά την ανάσταση στον μέλλοντα αιώνα όλοι οι άγιοι περιβλημένοι ασωμάτως με σώματα πνευματικά ή ελαφρότερα και λεπτότερα και πιο αιθέρια ή παχύτερα και βαρύτερα και πιο γεώδη, από τα*

οποία θα καθορισθεί για τον καθένα η στάση και η τάξη και η οικείωση με το Θεό».

Αυτά όταν άκουσε ο θεοπτικώτατος και θεόληπτος Συμεών κι αφού είδε το ανέκφραστο θεϊκό φως κι ευχαρίστησε τον Θεό, που δόξασε το γένος μας και το έκανε μέτοχο της θεότητας και της βασιλείας Του, ξαναγύρισε πάλι στον εαυτό του και βρέθηκε ξανά μες στο κελί του στην προηγούμενη ανθρώπινη φυσική κατάσταση. Όμως με όρκους διαβεβαίωνε εκείνους με τους οποίους είχε θάρρος και φανέρωνε τα μυστικά του, ότι «για πολλές ημέρες αισθανόμουν αυτή την ελαφρότητα του σώματος χωρίς να καταλαβαίνω καθόλου ούτε κόπο, ούτε πείνα, ούτε δίψα».

Επειδή, λοιπόν, με αυτά ενωνόταν μόνο με το Πνεύμα κι ήταν γεμάτος από τα θεϊκά χαρίσματά Του- και φυσικά είχε καθαρίσει και ο ίδιος πλήρως το νου του-, έβλεπε οπτασίες και φρικτές αποκαλύψεις του Κυρίου όπως παλαιά οι Προφήτες. Έτσι, έχοντας αποστολική διάνοια, επειδή την ύπαρξή του κατηύθυνε και κινούσε το θείο Πνεύμα, είχε και το χάρισμα του λόγου που έβγαινε από τα χείλη του και, ενώ ήταν όπως κι εκείνοι αγράμματος, θεολόγησε και με τα θεόπνευστα συγγράμματα του διδάσκει τους πιστούς την ακρίβεια της ευσεβούς ζωής. Έχοντας ανέλθει σ' ένα τέτοιο πνευματικό επίπεδο, αρχίζει να συγγράφει ασκητικούς λόγους κατά κεφάλαια για τις διάφορες αρετές και τα πάθη που αντίκεινται σ' αυτές, από όσα αυτός έμαθε από την προσωπική του ασκητική ζωή και τη θεία γνώση που του δόθηκε, και περιγράφει με ακρίβεια τη μοναχική ζωή για όσους την ασκούν και έτσι γίνεται για τον ισραηλιτικό λαό των μοναχών ποταμός Θεού γεμάτος πνευματικά νερά.

Άγιοι Ευτρόπιος, Κλεόνικος και Βασιλίσκος

Οι Άγιοι Μάρτυρες Βασιλίσκος, Ευτρόπιος και Κλεόνικος κατάγονταν από την Αμάσεια του Πόντου και έζησαν κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα Μαξιμιανού (286-305 μ.Χ.). Ήταν στρατιώτες και συγγενείς του Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος. Ως Χριστιανοί διαβλήθηκαν στον ηγεμόνα Ασκληπιόδοτο, ο οποίος τους συνέλαβε και τους βασάνισε

σκληρά. Όμως οι Μάρτυρες, αφού παρουσιάσθηκε σε αυτούς ο Κύριος και ο Άγιος Μεγαλομάρτυρας Θεόδωρος, έγιναν υγιείς.

Μέσα στη φυλακή οι τρεις νέοι δεν έχασαν ούτε το θάρρος ούτε την πίστη τους. Αντιθέτως εξακολούθησαν να λατρεύουν τον Ένα και Αληθινό Θεό. Με το κήρυγμά τους και το παράδειγμα που προσέφερε το ήθος, η αντοχή και το θάρρος τους, οδήγησαν πολλούς συγκρατούμενους τους στην αληθινή πίστη. Ο Ασκληπιόδοτος πληροφορήθηκε την Χριστιανική δράση των τριών κρατουμένων και την επίδραση που ασκούσαν στους φυλακισμένους ειδωλολάτρες και διέταξε να τους οδηγήσουν και πάλι ενώπιόν του.

Ο ηγεμόνας τότε άρχισε να κολακεύει τον Άγιο Κλεόνικο, για να αρνηθεί την πίστη του Χριστού, υποσχόμενος δώρα και τιμές. Ο Άγιος όμως αφού γέλασε, χλεύασε την αρρώστια των ειδώλων. Και ενώ ετελείτο θυσία, με προσευχή κατέρριψε το είδωλο της Αρτέμιδος. Αμέσως ο ηγεμόνας έδωσε εντολή να βασανισθούν. Τότε ο Κύριος εμφανίσθηκε στους τρεις νέους και στο πλήθος των ειδωλολατρών, οι οποίοι παρακολουθούσαν το μαστίγωμα των Χριστιανών, έχοντας στο πλευρό Του τον Άγιο Μεγαλομάρτυρα Θεόδωρο. Οι τρεις Χριστιανοί αξιώθηκαν της θαυματουργικής ιάσεως των τραυμάτων τους, ενώ πολλοί ειδωλολάτρες που είδαν το θαύμα, βαπτίσθηκαν Χριστιανοί. Ο Ασκληπιόδοτος όμως όχι μόνο δεν άλλαξε στάση, αλλά διέταξε να αποκεφαλισθούν όλοι οι νεοφώτιστοι Χριστιανοί. Ο Ασκληπιόδοτος και οι ειδωλολάτρες, τυφλοί από οργή, διέταξαν τους δημίους να περιχύσουν τους τρεις Μάρτυρες με καυτή πίσσα. Όμως, νέα θαυματουργική ενέργεια από τη Θεία Χάρη δεν επέτρεψε οι πιστοί νέοι να πάθουν το παραμικρό, ενώ η καυτή πίσσα έπεσε και κατέκαψε τους δημίους.

Όμως, ο σκληρόκαρδος ηγεμόνας δεν μπορούσε να δει την αλήθεια, η οποία παρουσιαζόταν μπροστά στα μάτια του. Έτσι, πρόσταξε την σταυρική καταδίκη του Ευτροπίου και του Κλεονίκου και τη φυλάκιση του Βασιλίσκου. Οι δύο νέοι πέρασαν την τελευταία νύχτα της ζωής τους προσευχόμενοι. Και πάλι ο Κύριος εμφανίσθηκε μπροστά τους, για να τους ενθαρρύνει.

Στις 3 Μαρτίου του 308 μ.Χ., ο Ευτρόπιος και ο Κλεόνικος κοσμήθηκαν με τους στέφανους της αγιότητας και του μαρτυρίου διά του σταυρικού τους θανάτου. Ο Βασιλίσκος παρέμεινε έγκλειστος στη φυλακή, όπου και πέθανε μετά από μερικά χρόνια, κερδίζοντας την αιώνια ζωή.